

[Kurt Hansen]

slag, der havde til hensigt at sikre, at reelt arbejdsløse fik udbetalt arbejdsløshedsdagpenge. Vi opfatter det som et forsøg på at smyge sig udenom, på at dække over, hvad dette forslag egentlig skal tjene til. Indholdet i forslaget er for os at se ganske klart. Det er et decideret nedskæringsforslag. Det gælder om at få ramt de arbejdsløse generelt med hensyn til dagpengesatserne, og det gælder især om at ramme arbejderungdommen ikke mindst ved indførelsen af den 1 månedes karenstid og ændringen fra de seks til de tolv måneder. Vi mener, at det er et stykke klassepolitik vendt mod arbejderklassen, som arbejdsministeren og regeringen her har begået. Arbejdsministeren har overhovedet ikke forsøgt at dæmme op mod misbruget af dagpengene med dette forslag. Tværtimod åbner dette forslag for et øget misbrug af arbejdsløshedsdagpengene med ophævelsen af § 85 a, som jo ikke alene er arbejdsministerens forslag, men et fælles forslag mellem fremskridtspartiet og socialdemokratiet. Det åbner for, at arbejdsgiverne kan sende folk hjem og på arbejdsløshedsunderstøttelse i forbindelse med højtiderne, når det ud fra nogle økonomiske betragtninger er rentabelt for virksomhederne at lukke i en kortere eller længere tid.

Det kommer ikke til at gå som tidligere, siger arbejdsministeren, for jeg har lavet nogle aftaler med arbejdsmarkedets parter. Mig bekendt er disse aftaler i hvert fald ikke på skrift, vi har ikke set nogen af dem i arbejdsmarkedsudvalget. Nej, siger arbejdsministeren, det gør heller ikke noget, for han har sine garantier og forsikringer, for nu har lønarbejderne i forbindelse med det seneste overenskomstindgreb fået en ekstra uges ferie, og den kan arbejdsgiverne jo bare frit disponere over og lægge i forbindelse med disse højtider og sende dem hjem. Jeg behøver vist ikke at minde den socialdemokratiske arbejdsminister om, at den stærkeste modstand af lige netop den paragraf i ferieloven, der giver adgang til, at arbejdsgiverne kan lægge lønarbejdernes ferier, når det passer arbejdsgiverne, var den daværende socialdemokratiske arbejdsminister, hr. Erling Dinesen, der kaldte bestemmelsen grov og uanstændig og sagde, at den var i strid med ILO-konventioner osv. Det er denne bestemmelse, som arbejdsministeren nu har lavet aftaler med arbejdsgiverne om, at de

skal bare bruge den og sende folk på ferie. Forslaget betyder, at det bliver væsentligt sværere for de unge at få en fast tilknytning til arbejdsmarkedet og fagforeningerne. Jeg vil ikke påstå, at arbejdsministerens målsætning er at sende de unge tilbage til gadehjørnerne, men det bliver unægtelig konsekvensen af dette forslag.

Den såkaldte smidiggørelse af arbejdsformidlingen handler jo i al sin enkelthed om, at det skal være nemmere for arbejdsformidlingen at tvangsforflytte folk fra ét fagligt område til et andet. Det kan jo bruges til at undergrave overenskomstforhold, undergrave arbejdskraftens kvalifikationer og tvinge folk til at arbejde på dårligere lønvilkår end dem, de kunne have opnået inden for det faglige område, de skal tvangsforflyttes fra, hvis de havde kunnet få arbejde dér.

Så er vi henne ved beregningsgrundlaget. Dér gjorde hr. Hans Jørgen Holm sig jo skyldig i en kæmpemisforståelse; hvis ikke, beder jeg om nogle uddybende kommentarer til påstanden om, at den nye reguleringsform vil udvikle dagpengesatserne stærkere end den, som den socialdemokratiske regering selv fjernede i december måned. Jeg ved ikke, om det er ordret citeret, men substansen er i hvert fald korrekt gengivet i, hvad hr. Hans Jørgen Holm sagde. Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Hans Jørgen Holm om, hvordan han dog kan stå og sige sådan noget, når vi sort på hvidt i arbejdsmarkedsudvalget har fået papirer, der med al ønskelig tydelighed dokumenterer, at hvis lønudviklingen bliver på ca. 10 pct. om året de næste 5 år, og hvis der bliver udbetalt 3 dyrtidsportioner i 1981 og 2 dyrtidsportioner i hvert af de følgende 4 år, vil besparelsen alene på reguleringsgrundlaget andrage omkring ca. 3 mia kr. Jeg gad godt vide, hvordan hr. Hans Jørgen Holm kan komme frem til, at den reguleringsform, der nu bliver indført, vil udvikle dagpengesatserne stærkere end det, der var gældende sidste år. Må jeg bede om en forklaring, hr. Hans Jørgen Holm!

Jeg skal undlade ved tredjebehandlingen at bede arbejdsministeren om at bekræfte, at jeg har ret i den fremstilling, jeg giver med udgangspunkt i dette regneeksempel. Det har vi fået sort på hvidt, så det behøver jeg ikke. Når arbejdsministeren foretrækker at være tavs om disse problemstillinger, er der ingen grund til at bore videre i det.